

3. També són actes inscribibles en el Registre els relatius al dret d'establiment o a l'exercici de l'activitat en lliure prestació de serveis dels mediadors d'assegurances i de reassegurances residents a Espanya en cadascun dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu. A més, s'ha d'inscriure la designació del titular del departament o servei d'atenció al client i, si és procedent, del defensor del client dels mediadors d'assegurances, i, si s'escau, la menció al domini o a l'adreça d'Internet.

Disposició transitòria cinquena. *Proves d'aptitud i cursos de formació.*

Els cursos homologats previstos a la legislació anterior derogada la impartició dels quals estigui iniciada en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, continuen fins a la formalització dels exàmens d'acord amb el que preveu aquella normativa. Fins a la resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en la qual s'estableixin els requisits per a la formació dels mediadors d'assegurances, el Consell General de Mediadors d'assegurances pot continuar amb l'organització de les proves selectives d'aptitud per a l'obtenció del diploma de mediador d'assegurances titulat.

El que disposa el paràgraf anterior, en l'àmbit de competències de les comunitats autònomes, s'ha de portar a terme d'acord amb el que aquestes estableixin.

Disposició transitòria sisena. *Informació a la clientela de la retribució del corredor d'assegurances.*

Els corredors d'assegurances disposen d'un termini de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per emetre el justificant a què es refereix l'article 29.2 relatiu a l'obligació d'informar la clientela de l'import total de la seva retribució.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o de rang inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei i, en particular, les següents:

- a) La Llei 9/1992, de 30 d'abril, de mediació en assegurances privades.
- b) La disposició addicional setena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.
- c) La disposició addicional primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.

Disposició final primera. *Habilitació competencial i legislació bàsica.*

La regulació del contracte d'agència d'assegurances s'estableix en virtut de la competència exclusiva que té l'Estat en l'àmbit de la legislació mercantil d'acord amb l'article 149.1.6a de la Constitució.

La disposició addicional quarta, la disposició addicional vuitena i els apartats 5 i 6 de la disposició transitòria segona es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució.

Als efectes del que disposa l'article 149.1.11a de la Constitució, les disposicions contingudes en aquesta Llei tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances privades, excepte els següents preceptes o apartats d'aquests:

a) L'article 64, que no té caràcter bàsic, llevat del que es refereix a la naturalesa i denominació dels col·legis de mediadors d'assegurances, la voluntarietat de la incorporació a aquests i l'existència del seu Consell General, que té la consideració de bases del règim jurídic de les Administracions públiques a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució.

b) L'apartat 4 de l'article 21; l'apartat 2 de l'article 27; l'apartat 2 de l'article 35; l'apartat 3 de l'article 39; l'apartat 3 de l'article 52, i la disposició transitòria quarta, que no tenen caràcter de legislació bàsica i només són aplicables en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

En els casos en què les comunitats autònomes exerceixin les competències en matèria de mediació d'assegurances i reassegurances privades a què es refereix l'article 47.2 d'aquesta Llei, les referències que es fan als òrgans de l'Administració General de l'Estat s'entenen fetes a l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Disposició final segona. *Potestat reglamentària.*

1. Correspon al Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i amb l'audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar aquesta Llei en les matèries que s'atribueixen expressament a la potestat reglamentària, així com, en general, a totes aquelles susceptibles de desplegament reglamentari en què sigui necessari per a la seva correcta execució, mitjançant l'aprovació del seu reglament i les modificacions ulteriors d'aquest que siguin necessàries.

2. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i amb l'audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar aquesta Llei en les matèries que específicament atribueix a la potestat reglamentària de l'esmentat ministre i, així mateix, desplegar el seu reglament en tot el que sigui necessari i així s'hi prevegi.

També queda facultat per portar a terme les modificacions que siguin necessàries en la regulació dels llibres registre i en els models d'informació estadísticocomptable anual, per tal d'adaptar el Reial decret 301/2004, de 20 de febrer, pel qual es regulen els llibres registre i el deure d'informació estadísticocomptable dels corredors d'assegurances i de les societats de corredoria d'assegurances, a les disposicions d'aquesta Llei en relació amb els corredors d'assegurances i els de reassegurances, tant si són persones físiques com jurídiques.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guardin i facin guardar aquesta Llei.

Madrid, 17 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13010 *LLEI 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les directives 2003/4/CE i 2003/35/CE). («BOE» 171, de 19-7-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 45 de la Constitució configura el medi ambient com un bé jurídic del gaudi del qual són titulars tots els ciutadans i la conservació del qual és una obligació que comparteixen els poders públics i la societat en el seu conjunt. Tots tenen el dret a exigir als poders públics que adoptin les mesures necessàries per garantir l'adequada protecció del medi ambient, per gaudir del dret a viure en un medi ambient sa. Correlativament, imposa a tots l'obligació de preservar i respectar aquest mateix medi ambient. Perquè els ciutadans, individualment o col·lectivament, puguin participar en aquesta tasca de protecció de manera real i efectiva, és necessari disposar dels mitjans instrumentals adequats, i cobra avui especial significació la participació en el procés de presa de decisions públiques. Doncs la participació, que amb caràcter general consagra l'article 9.2 de la Constitució, i per a l'àmbit administratiu l'article 105, garanteix el funcionament democràtic de les societats i introdueix més transparència en la gestió dels assumptes públics.

La definició jurídica d'aquesta participació i la seva instrumentació a través d'eines legals que la facin realment efectiva constitueixen actualment un dels terrenys en què amb més intensitat ha progressat el dret mediambiental internacional i, per extensió, el dret comunitari i el dels estats que integren la Unió Europea. En aquesta línia, s'ha de destacar el Conveni de la Comissió Econòmica per a Europa de Nacions Unides sobre accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, fet a Aarhus el 25 de juny de 1998. Conegut com a Conveni d'Aarhus, parteix del següent postulat: perquè els ciutadans puguin gaudir del dret a un medi ambient saludable i complir el deure de respectar-lo i protegir-lo, han de tenir accés a la informació mediambiental rellevant, han d'estar legitimats per participar en els processos de presa de decisions de caràcter ambiental i han de tenir accés a la justícia quan aquests drets els siguin negats. Aquests drets constitueixen els tres pilars sobre els quals es basa el Conveni d'Aarhus:

- El pilar d'accés a la informació mediambiental té un paper essencial en la conscienciació i educació ambiental de la societat, i constitueix un instrument indispensable per poder intervenir amb coneixement de causa en els assumptes públics. Es divideix en dues parts: el dret a buscar i obtenir informació que estigui en poder de les autoritats públiques, i el dret a rebre informació ambientalment rellevant per part de les autoritats públiques, que l'han de recollir i fer pública sense necessitat que hi hagi una petició prèvia.

- El pilar de participació del públic en el procés de presa de decisions, que s'estén a tres àmbits d'actuació pública: l'autorització de determinades activitats, l'aprovació de plans i programes i l'elaboració de disposicions de caràcter general de rang legal o reglamentari.

- El tercer i últim pilar del Conveni d'Aarhus està constituït pel dret d'accés a la justícia i té per objecte garantir l'accés dels ciutadans als tribunals per revisar les decisions que potencialment hagin pogut violar els drets que en matèria de democràcia ambiental els reconeix el mateix Conveni. Es pretén així assegurar i enfortir, a través de la garantia que dispensa la tutela judicial, l'efectivitat dels drets que el Conveni d'Aarhus reconeix a tots i, per tant, la mateixa execució del Conveni. Finalment, s'introdueix una previsió que habilitaria el públic a entaular procediments administratius o judicials per impugnar qualsevol acció o omissió imputable, o bé a un altre particular, o bé a una autoritat pública, que constitueixi una vulneració de la legislació ambiental nacional.

Espanya va ratificar el Conveni d'Aarhus el desembre de 2004, i va entrar en vigor el 31 de març de 2005. La mateixa Unió Europea, de la mateixa manera que tots els estats membres, també va signar aquest Conveni, per bé que va condicionar la seva ratificació a l'adequació prèvia del dret comunitari a les estipulacions contingudes en aquell, cosa

que efectivament s'ha produït: en efecte, la tasca legislativa empresa per la Unió Europea ha donat com a resultat un projecte de reglament comunitari pel qual es regula l'aplicació del Conveni al funcionament de les institucions comunitàries, i dues directives a través de les quals s'incorporen de manera harmonitzada per al conjunt de la Unió les obligacions corresponents als pilars d'accés a la informació i de participació en els assumptes ambientals. Es tracta de la Directiva 2003/4/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2003, sobre l'accés del públic a la informació ambiental i per la qual es deroga la Directiva 90/313/CEE, del Consell, i de la Directiva 2003/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, per la qual s'estableixen mesures per a la participació del públic en determinats plans i programes relacionats amb el medi ambient i per la qual es modifiquen, pel que fa a la participació pública i l'accés a la justícia, les directives 85/337/CEE i 96/61/CE. En conseqüència, l'objecte d'aquesta Llei és definir un marc jurídic que alhora respongui als compromisos assumits amb la ratificació del Conveni i porti a terme la transposició de les esmentades directives a l'ordenament intern.

La Llei s'estructura en quatre títols. El primer s'ocupa de les disposicions generals, identificant com a objecte de la norma el reconeixement dels drets d'accés a la informació, de participació i d'accés a la justícia, drets que, a fi de facilitar-ne l'exercici, apareixen catalogats de manera sistemàtica amb independència que la seva regulació concreta es reculli en aquesta Llei o en la normativa sectorial. En aquest primer títol també es recullen les definicions necessàries per a la millor comprensió i aplicació de la Llei. Destaca la distinció legal entre els conceptes de «públic» en general, referit al conjunt dels ciutadans i de les seves associacions i agrupacions, i el de «persona interessada», que reforça el mateix concepte recollit a la legislació administrativa amb l'atribució d'aquesta condició, en tots els casos, a les persones jurídiques sense ànim de lucre que es dediquen a la protecció i defensa del medi ambient i que acreditin el compliment d'uns requisits mínims, dirigits a perfilar una actuació rigorosa en aquest àmbit.

El títol II conté la regulació específica del dret d'accés a la informació ambiental, en la seva doble faceta de subministrament actiu i passiu d'informació. En el primer vessant, s'obliga les administracions públiques a informar els ciutadans sobre els drets que els reconeix la Llei i a ajudar-los en la recerca de la informació, alhora que s'imposa l'obligació d'elaborar llistes de les autoritats públiques que tenen informació ambiental, que han de ser públicament accessibles amb la finalitat que els ciutadans puguin localitzar la informació que requereixen amb la màxima facilitat. S'amplia considerablement el tipus d'informació objecte de difusió, i s'identifiquen uns mínims de compliment obligat en funció de la seva importància i de la seva urgència. A més, per evitar i prevenir danys en cas d'amenaça imminent per a la salut humana o el medi ambient, s'ha de difondre la informació que permeti adoptar les mesures necessàries per pal·liar o prevenir el dany. Pel que fa al segon vessant, la Llei pretén superar algunes de les dificultats detectades en la pràctica anterior, de manera que l'obligació de subministrar la informació no deriva de l'exercici d'una competència substantiva sinó del fet que la informació sol·licitada consti en poder de l'autoritat a la qual s'ha adreçat la sol·licitud, o del d'un altre subjecte en nom seu. Es redueix el termini de resposta a un mes i només es pot ampliar quan el volum i la complexitat de la informació ho justifiquen. També la regulació de les excepcions a l'obligació de facilitar la informació ambiental suposa un avanç notable, perquè la denegació no opera automàticament, sinó que l'autoritat pública ha de ponderar en cada cas els interessos públics en presència, i justificar la negativa a subministrar la informació sol·licitada. I, en tots els casos, els motius d'excepció s'han d'interpretar de manera restrictiva.

El títol III de la Llei s'ocupa del dret de participació pública en els assumptes de caràcter ambiental en relació amb l'elaboració, revisió o modificació de determinats plans, progra-

mes i disposicions de caràcter general. La regulació de les altres modalitats de participació que preveuen el Conveni i la legislació comunitària (procediments administratius que s'han de tramitar per a la concessió d'autoritzacions ambientals integrades, per avaluar l'impacte ambiental de determinats projectes, per portar a terme l'avaluació ambiental estratègica de determinats plans i programes o per elaborar i aprovar els plans i programes que preveu la legislació d'aigües) es difereix a la legislació sectorial corresponent. Aquest títol es tanca amb un article a través del qual es regulen les funcions i la composició del Consell Assessor de Medi Ambient.

En ser un àmbit de competència compartida amb les comunitats, la Llei no regula cap procediment, sinó que es limita a establir el deure general de promoure la participació real i efectiva del públic; són les administracions públiques les que, en establir i tramitar els corresponents procediments, han de vetllar pel compliment d'una sèrie de garanties reconegudes tant per la legislació comunitària, com pel Conveni d'Aarhus, que la Llei enuncia com a principis informadors de l'actuació pública en aquesta matèria: fer públicament accessible la informació rellevant sobre el pla, programa o disposició normativa; informar del dret a participar i de la forma en què ho poden fer; reconèixer el dret a formular observacions i comentaris en aquelles fases inicials del procediment en les quals encara estiguin obertes totes les opcions de la decisió que s'hagi d'adoptar; justificar la decisió finalment adoptada i la forma com s'ha desenvolupat el tràmit de participació. En tots dos casos, correspon a cada Administració determinar quins membres del públic tenen la condició de persona interessada i poden participar, per tant, en aquests procediments. La Llei estableix que s'entén que tenen en tots els casos aquesta condició les persones jurídiques sense ànim de lucre que es dediquin a la protecció del medi ambient i compleixin la resta de requisits que preveu la Llei a l'article 23. Aquestes garanties en matèria de participació són aplicables, segons disposa l'article 17, en relació amb els plans i programes que preveu la Directiva 2003/35/CE. Quant als procediments d'elaboració de disposicions reglamentàries, l'article 18 incorpora una llista oberta en la qual s'esmenten les matèries en la regulació de les quals s'han d'observar els principis i les garanties que en matèria de participació estableix la Llei. No obstant, s'exclouen les normes que tinguin com a únic objectiu la defensa nacional o la protecció civil, les que persegueixen exclusivament l'aprovació de plans i programes i les que suposin modificacions no substancials de normes existents.

El títol IV i últim de la Llei s'ocupa de l'accés a la justícia i a la tutela administrativa i té per objecte assegurar i enfortir, a través de la garantia que dispensa la tutela judicial i administrativa, l'efectivitat dels drets d'informació i participació. Així, l'article 20 reconeix el dret a recórrer en via administrativa o contenciosa administrativa qualsevol acte o omissió imputable a una autoritat pública que suposi una vulneració d'aquests drets. Aquests recursos es regeixen pel règim general; no obstant això, l'article 21 regula un tipus de reclamació específica per a les vulneracions comeses per subjectes privats sotmesos per la Llei als deures de subministrar informació mediambiental. Així mateix, la Llei incorpora la previsió de l'article 9.3 del Conveni d'Aarhus i introdueix una espècie d'acció popular l'exercici de la qual correspon a les persones jurídiques sense ànim de lucre que es dediquen a la protecció del medi ambient, que s'hagin constituït legalment almenys dos anys abans de l'exercici de l'acció i exerceixin la seva activitat en l'àmbit territorial afectat per l'acte o omissió impugnats. Es consagra definitivament, d'aquesta manera, una legitimació legal per tutelar un interès difús com és la protecció del medi ambient a favor d'aquelles organitzacions l'objecte social de les quals és, precisament, la tutela dels recursos naturals.

Dins de la part final, destaquen les modificacions operades, respectivament, al Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, i a la Llei 16/2002, d'1 de juliol, sobre prevenció i control integrats

de la contaminació. Totes dues porten causa de la Directiva 2003/35, la transposició de la qual és abordada per les disposicions finals primera i segona de la Llei per adequar les dues normes a les regles sobre participació previstes en el Conveni d'Aarhus i assumides pel legislador comunitari a través de l'esmentada Directiva.

Finalment, els títols competencials es recullen a la disposició final tercera. Així, aquesta Llei es dicta, en la seva major part, a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució, si bé és necessari invocar l'article 149.1.14a de la Constitució en relació amb les taxes i preus que correspongui satisfer als sol·licitants d'informació ambiental en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, l'article 149.1.18a, pel que fa a recursos en la via administrativa que es puguin presentar per vulneració dels drets d'informació i participació reconeguts a la Llei, i l'article 149.1.6a, pel que fa a l'acció popular en matèria de medi ambient.

Atenent la distribució de competències en matèria de medi ambient, i a l'empara de la competència que l'article 149.1.23a de la Constitució atribueix a l'Estat, la Llei es limita a establir les garanties i principis que han de ser observats per totes les autoritats públiques davant les quals es preten guin exercir els drets d'accés a la informació, participació i accés a la justícia en matèria de medi ambient, sense entrar a regular el procediment per al seu exercici. Doncs en la mesura que es reconeixen drets que contribueixen a fer efectius els drets, però també els deures, proclamats a l'article 45 de la Constitució, constitueixen una eina decisiva per reforçar la participació de la societat civil en el procés polític de presa de decisions, perquè la implantació d'un model de desenvolupament sostenible depèn, en bona mesura, de l'efectiva participació de la societat civil en el procés polític decisor, de manera que durant el debat s'hagin tingut en compte les informacions i aportacions que hagi pogut fer qualsevol persona interessada i en el resultat final siguin palpables i tangibles les preocupacions i consideracions de caràcter mediambiental.

Aquesta idea, expressament recollida a la Declaració de Río de Janeiro sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament, el principi número 10 del qual estableix que la millor manera de gestionar els assumptes ambientals és comptar amb la participació de tots els ciutadans, troba la seva raó de ser última en la necessitat d'avançar cap a la transformació del model de desenvolupament, basada en plantejaments democràtics que postulen la participació activa, real i efectiva de la societat civil com a única via per legitimar, en primer lloc, les decisions que s'hagin d'adoptar i, en segon lloc, garantir el seu encert i la seva eficàcia en el terreny pràctic.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular els drets següents:

a) A accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes que la tinguin en nom seu.

b) A participar en els procediments per a la presa de decisions sobre assumptes que incideixin directament o indirectament en el medi ambient, i l'elaboració o aprovació dels quals correspongui a les administracions públiques.

c) A instar la revisió administrativa i judicial dels actes i omissions imputables a qualsevol de les autoritats públiques que suposin vulneracions de la normativa mediambiental.

2. Aquesta llei garanteix igualment la difusió i posada a disposició del públic de la informació ambiental, de manera

gradual i amb el grau d'amplitud, de sistemàtica i de tecnologia al més àmplia possible.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

1. Públic: qualsevol persona física o jurídica, així com les seves associacions, organitzacions i grups constituïts d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

2. Persones interessades:

a) Qualsevol persona física o jurídica en la qual es doni qualsevol de les circumstàncies que preveu l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

b) Qualsevol persones jurídiques sense ànim de lucre que compleixin els requisits que estableix l'article 23 d'aquesta Llei.

3. Informació ambiental: qualsevol informació en forma escrita, visual, sonora, electrònica o en qualsevol altra forma que versí sobre les qüestions següents:

a) L'estat dels elements del medi ambient, com l'aire i l'atmosfera, l'aigua, el sòl, la terra, els paisatges i els espais naturals, incloses les zones humides i les zones marines i costaneres, la diversitat biològica i els seus components, inclosos els organismes modificats genèticament; i la interacció entre aquests elements.

b) Els factors, com ara substàncies, energia, soroll, radiacions o residus, inclosos els residus radioactius, emissions, abocaments i altres alliberaments al medi ambient, que afectin o puguin afectar els elements del medi ambient esmentats a la lletra a).

c) Les mesures, incloses les mesures administratives, com ara polítiques, normes, plans, programes, acords en matèria de medi ambient i activitats que afectin o puguin afectar els elements i factors esmentats a les lletres a) i b), així com les activitats o mesures destinades a protegir aquests elements.

d) Els informes sobre l'execució de la legislació medi-ambiental.

e) Les anàlisis de la relació cost-benefici i altres anàlisis i supòsits de caràcter econòmic utilitzats en la presa de decisions relatives a les mesures i activitats esmentades a la lletra c), i

f) L'estat de la salut i seguretat de les persones, inclosa, si s'escau, la contaminació de la cadena alimentària, condicions de vida humana, béns del patrimoni històric, cultural i artístic i construccions, quan es vegin o es puguin veure afectats per l'estat dels elements del medi ambient esmentats a la lletra a) o, a través d'aquests elements, per qualsevol dels aspectes esmentats a les lletres b) i c).

4. Autoritats públiques:

1. Tenen la condició d'autoritat pública als efectes d'aquesta Llei:

a) El Govern de la Nació i els òrgans de govern de les comunitats autònomes.

b) L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració local i les entitats de dret públic que siguin dependents o estiguin vinculades a l'Estat, a les comunitats autònomes o a les entitats locals.

c) Els òrgans públics consultius.

d) Les corporacions de dret públic i altres persones físiques o jurídiques quan exerceixin, d'acord amb la legislació vigent, funcions públiques, inclosos notaris i registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles.

2. Tenen la condició d'autoritat pública, als únics efectes del que preveuen els títols I i II d'aquesta Llei, les persones físiques o jurídiques quan assumeixin responsabilitats públi-

ques, exerceixin funcions públiques o prestin serveis públics relacionats amb el medi ambient sota l'autoritat de qualsevol de les entitats, òrgans o institucions previstes a l'apartat anterior.

3. Queden exclosos del concepte d'autoritat pública les entitats, òrgans o institucions quan actuïn en l'exercici de funcions legislatives o judicials. En tots els casos, quan actuïn en l'exercici de funcions legislatives o judicials, queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les Corts Generals, les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, el Tribunal Constitucional, els jutjats i tribunals que integren el Poder Judicial, el Tribunal de Comptes o òrgans de fiscalització externa de les comunitats autònomes.

5. Informació que està en poder de les autoritats públiques: informació ambiental que les autoritats tinguin i hagi estat rebuda o elaborada per aquestes.

6. Informació posseïda en nom de les autoritats públiques: informació ambiental que està físicament en poder d'una persona jurídica o física en nom d'una autoritat pública.

7. Sol·licitant: qualsevol persona física o jurídica, així com les seves associacions, organitzacions i grups, que sol·liciti informació ambiental, requisit suficient per adquirir, als efectes del que estableix el títol II, la condició d'interessat.

Article 3. *Drets en matèria de medi ambient.*

Per fer efectius el dret a un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona i el deure de conservar-lo, tots poden exercir els següents drets en les seves relacions amb les autoritats públiques, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i amb el que estableix l'article 7 del Codi Civil:

1) En relació amb l'accés a la informació:

a) A accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en nom seu, sense que per a això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu.

b) A ser informats dels drets que li atorga aquesta Llei i a ser assessorats per al seu correcte exercici.

c) A ser assistits en la recerca d'informació.

d) A rebre la informació que sol·licitin en els terminis màxims que estableix l'article 10.

e) A rebre la informació ambiental sol·licitada en la forma o format elegits, en els termes que preveu l'article 11.

f) A conèixer els motius pels quals no se'ls facilita la informació, totalment o parcialment, i també els motius pels quals no se'ls facilita la informació en la forma o el format sol·licitats.

g) A conèixer el llistat de les taxes i preus que, si s'escau, siguin exigibles per a la recepció de la informació sol·licitada, així com les circumstàncies en les quals es pot exigir o dispensar el pagament.

2) En relació amb la participació pública:

a) A participar de manera efectiva i real en l'elaboració, modificació i revisió dels plans, programes i disposicions de caràcter general relacionats amb el medi ambient inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

b) A accedir amb l'antelació suficient a la informació rellevant relativa als esmentats plans, programes i disposicions de caràcter general.

c) A formular al·legacions i observacions quan encara estiguin obertes totes les opcions i abans que s'adopti la decisió sobre els esmentats plans, programes o disposicions de caràcter general i que siguin tingudes degudament en compte per l'Administració pública corresponent.

d) Que es faci públic el resultat definitiu del procediment en el qual ha participat i s'informi dels motius i les consideracions en què es basa la decisió adoptada, incloent-hi la informació relativa al procés de participació pública.

e) A participar de manera efectiva i real, d'acord amb el que disposa la legislació aplicable, en els procediments administratius tramitats per a l'atorgament de les autoritzacions regulades en la legislació sobre prevenció i control integrat de la contaminació, per a la concessió dels títols administratius regulats en la legislació en matèria d'organismes modificats genèticament, i per a l'emissió de les declaracions d'impacte ambiental regulades en la legislació sobre avaluació d'impacte ambiental, així com en els processos planificadors previstos en la legislació d'aigües i en la legislació sobre avaluació dels efectes dels plans i programes al medi ambient.

3) En relació amb l'accés a la justícia i a la tutela administrativa:

a) A recórrer els actes i les omissions imputables a les autoritats públiques que contravinguin els drets que aquesta Llei reconeix en matèria d'informació i de participació pública.

b) A exercir l'acció popular per recórrer els actes i les omissions imputables a les autoritats públiques que constitueixin vulneracions de la legislació ambiental en els termes previstos en aquesta Llei.

4) Qualsevol altre que reconeguin la Constitució o les lleis.

Article 4. *Col·laboració interadministrativa.*

Les administracions públiques han d'establir els mecanismes més eficaços per a un efectiu exercici dels drets reconeguts en aquesta Llei. A aquest efecte, han d'ajustar les seves actuacions als principis d'informació mútua, cooperació i col·laboració.

TÍTOL II

Dret d'accés a la informació ambiental

CAPÍTOL I

Obligacions de les autoritats públiques en matèria d'informació ambiental

Article 5. *Obligacions generals en matèria d'informació ambiental.*

1. Les administracions públiques han de realitzar les actuacions següents:

a) Informar el públic de manera adequada sobre els drets que els atorga aquesta Llei, així com de les vies per exercir aquests drets.

b) Facilitar informació per al seu correcte exercici, així com consell i assessorament en la mesura que sigui possible.

c) Elaborar llistes d'autoritats públiques en atenció a la informació ambiental que estigui en poder seu, les quals s'han de fer públicament accessibles. A aquest efecte, hi ha d'haver almenys una llista unificada d'autoritats públiques per cada comunitat autònoma.

d) Garantir que el seu personal assisteixi el públic quan intenti accedir a la informació ambiental.

e) Fomentar l'ús de tecnologies de la informació i de les telecomunicacions per facilitar l'accés a la informació.

f) Garantir el principi d'agilitat en la tramitació i resolució de les sol·licituds d'informació ambiental.

2. Les autoritats públiques han de vetllar perquè, en la mesura de les seves possibilitats, la informació recollida per aquestes o la recollida en nom seu estigui actualitzada i sigui precisa i susceptible de comparació.

3. Les autoritats públiques han d'adoptar totes les mesures que siguin necessàries per fer efectiu l'exercici del

dret d'accés a la informació ambiental i, entre aquestes, com a mínim alguna de les que s'assenyala a continuació:

a) Designació d'unitats responsables d'informació ambiental.

b) Creació i manteniment de mitjans de consulta de la informació sol·licitada.

c) Creació de registres o llistes de la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o punts d'informació, amb indicacions clares sobre on es pot trobar la informació.

CAPÍTOL II

Difusió per les autoritats públiques de la informació ambiental

Article 6. *Obligacions específiques en matèria de difusió d'informació ambiental.*

1. Les autoritats públiques han d'adoptar les mesures oportunes per assegurar la difusió gradual de la informació ambiental i la seva posada a disposició del públic de la manera més àmplia i sistemàtica possible.

2. Les autoritats públiques han d'organitzar i actualitzar la informació ambiental rellevant per a les seves funcions que estigui en poder seu o en el d'una altra entitat en nom seu amb vista a la seva difusió activa i sistemàtica al públic, particularment per mitjà de les tecnologies de la informació i les telecomunicacions sempre que se'n pugui disposar.

3. Les autoritats públiques han d'adoptar les mesures necessàries per garantir que la informació ambiental es faci disponible de mica en mica en bases de dades electròniques de fàcil accés al públic a través de xarxes públiques de telecomunicacions.

4. Les obligacions relatives a la difusió de la informació ambiental per mitjà de les tecnologies de la informació i de les telecomunicacions s'entenen acomplertes creant enllaços amb adreces electròniques a través de les quals es pugui accedir a aquesta informació.

5. L'Administració General de l'Estat ha de mantenir actualitzat un catàleg de normes i de resolucions judicials sobre aspectes claus de la Llei i ho ha de fer públicament accessible de la manera més àmplia i sistemàtica possible.

Article 7. *Contingut mínim de la informació objecte de difusió.*

La informació que es difongui ha de ser actualitzada, si és procedent, i ha d'incloure, com a mínim, els aspectes següents:

1. Els textos de tractats, convenis i acords internacionals, i els textos legislatius comunitaris, estatals, autonòmics o locals sobre el medi ambient o relacionats amb la matèria.

2. Les polítiques, programes i plans relatius al medi ambient, així com les seves avaluacions ambientals quan sigui procedent.

3. Els informes sobre els avenços registrats en matèria d'aplicació dels elements esmentats als apartats 1 i 2 d'aquest article quan aquests hagin estat elaborats en format electrònic o mantinguts en aquest format per les autoritats públiques.

4. Els informes sobre l'estat del medi ambient que preveu l'article 8.

5. Les dades o els resums de les dades derivades del seguiment de les activitats que afectin o puguin afectar el medi ambient.

6. Les autoritzacions amb un efecte significatiu sobre el medi ambient i els acords en matèria de medi ambient. Si de cas hi manca, la referència al lloc on es pot sol·licitar o trobar la informació de conformitat amb el que disposa l'article 5.

7. Els estudis sobre l'impacte ambiental i avaluacions del risc relatius als elements del medi ambient esmentats a

l'article 2.3.a). Si de cas hi manca, una referència al lloc on es pot sol·licitar o trobar la informació de conformitat amb el que disposa l'article 5.

Article 8. Informes sobre l'estat del medi ambient.

Les administracions públiques han d'elaborar i publicar, com a mínim, cada any un informe de conjuntura sobre l'estat del medi ambient i cada quatre anys un informe complet. Aquests informes han de ser d'àmbit nacional i autonòmic i, si s'escau, local i han d'incloure dades sobre la qualitat del medi ambient i les pressions que aquest suporti, així com un sumari no tècnic que sigui comprensible per al públic.

Article 9. Amenaça imminent per a la salut humana o el medi ambient.

1. En cas d'amenaça imminent per a la salut humana o per al medi ambient ocasionada per activitats humanes o per causes naturals, les administracions públiques han de difondre immediatament i sense demora tota la informació que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en nom seu, de manera que permeti al públic que pugui resultar afectat adoptar les mesures necessàries per prevenir o limitar els danys que puguin derivar de l'amenaça.

La informació s'ha de diferenciar per raó de sexe quan aquest sigui un factor significatiu per a la salut humana.

Tot això s'entén sense perjudici de qualsevol obligació específica d'informar derivada de la legislació vigent.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 13, el que disposa aquest article no és aplicable quan concorrin causes de defensa nacional o seguretat pública.

CAPÍTOL III

Accés a la informació ambiental amb la sol·licitud prèvia

Article 10. Sol·licituds d'informació ambiental.

1. Les sol·licituds d'informació ambiental s'han d'adreçar a l'autoritat pública competent per resoldre-les i s'han de tramitar d'acord amb els procediments que s'estableixin a aquest efecte.

S'entén per autoritat pública competent per resoldre una sol·licitud d'informació ambiental, aquella en poder de la qual està la informació sol·licitada, directament o a través d'altres subjectes que la tinguin en nom seu.

2. Aquests procediments han de respectar, com a mínim, les garanties que s'indiquen a continuació:

a) Quan una sol·licitud d'informació ambiental estigui formulada de manera imprecisa, l'autoritat pública ha de demanar al sol·licitant que la concreti i l'ha d'assistir per concretar la seva petició d'informació com més aviat millor i, com a molt tard, abans que expiri el termini establert a l'apartat 2.c).1r

b) Quan l'autoritat pública no tingui la informació requerida ha de remetre la sol·licitud a la que la tingui i n'ha de donar compte al sol·licitant.

Quan això no sigui possible, ha d'informar directament el sol·licitant sobre l'autoritat pública a la qual, segons el seu coneixement, s'ha d'adreçar per sol·licitar la informació.

c) L'autoritat pública competent per resoldre ha de facilitar la informació ambiental sol·licitada o comunicar al sol·licitant els motius de la negativa a facilitar-la, tenint en compte el calendari especificat pel sol·licitant, com més aviat millor i, com a molt tard, en els terminis que s'indiquen a continuació:

1r En el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud en el registre de l'autoritat pública competent per resoldre-la, amb caràcter general.

2n En el termini de dos mesos des de la recepció de la sol·licitud en el registre de l'autoritat pública competent per resoldre-la, si el volum i la complexitat de la informació són tals que resulta impossible complir el termini abans indicat. En aquest cas s'ha d'informar el sol·licitant, en el termini màxim d'un mes, de qualsevol ampliació d'aquell, així com de les raons que ho justifiquen.

En el cas de comunicar una negativa a facilitar la informació, la notificació ha de ser per escrit o electrònicament, si la sol·licitud s'ha fet per escrit o si l'autoritat així ho sol·licita. La notificació també ha d'informar sobre el procediment de recurs previst de conformitat amb l'article 20.

Article 11. Forma o format de la informació.

1. Quan se sol·liciti que la informació ambiental sigui subministrada en una forma o format determinats, l'autoritat pública competent per resoldre ha de satisfer la sol·licitud llevat que es doni qualsevol de les circumstàncies que s'indiquen a continuació:

a) Que la informació hagi estat difosa, de conformitat amb el que disposa el capítol I d'aquest títol, en una altra forma o format al qual el sol·licitant pugui accedir fàcilment. En aquest cas, l'autoritat pública competent ha d'informar el sol·licitant d'on pot accedir a aquesta informació o se li ha de remetre en el format disponible.

b) Que l'autoritat pública consideri raonable posar a disposició del sol·licitant la informació en una altra forma o format i ho justifiqui adequadament.

2. A aquests efectes, les autoritats públiques han de procurar conservar la informació ambiental que estigui en poder seu, o en el d'altres subjectes en nom seu, en formes o formats de fàcil reproducció i accés mitjançant telecomunicacions informàtiques o per altres mitjans electrònics.

3. Quan l'autoritat pública resolgui no facilitar la informació, parcialment o totalment, en la forma o format sol·licitats, ha de comunicar al sol·licitant els motius de la negativa en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud en el registre de l'autoritat pública competent per resoldre, i li ha de fer saber la forma o formats en què, si s'escau, es podria facilitar la informació sol·licitada i indicant els recursos que siguin procedents contra la negativa en els termes que preveu l'article 20.

Article 12. Mètode utilitzat en l'obtenció de la informació.

En la resposta a les sol·licituds sobre la informació ambiental relativa a les qüestions a què es refereix l'article 2.3.b), les autoritats públiques han d'informar, si així se sol·licita i sempre que estigui disponible, del lloc on es pot trobar informació sobre els aspectes següents:

a) El mètode de mesurament, inclòs el mètode d'anàlisi, de mostreig i de tractament previ de les mostres, utilitzat per a l'obtenció d'aquesta informació, o

b) La referència al procediment normalitzat que s'ha fet servir.

CAPÍTOL IV

Excepcions

Article 13. Excepcions a l'obligació de facilitar la informació ambiental.

1. Les autoritats públiques poden denegar les sol·licituds d'informació ambiental quan es doni qualsevol de les circumstàncies que s'indiquen a continuació:

a) Que la informació sol·licitada a l'autoritat pública no estigui en poder d'aquesta o en el d'una altra entitat en nom seu, sense perjudici del que disposa l'article 10.2.b).

b) Que la sol·licitud sigui manifestament irraonable.

c) Que la sol·licitud estigui formulada de manera excessivament general, tenint en compte el que disposa l'article 10.2.a).

d) Que la sol·licitud es refereixi a material en curs d'elaboració o a documents o dades inconcluses. Per aquests últims s'entenen aquells sobre els quals l'autoritat pública estigui treballant activament. Si la denegació es basa en aquest motiu, l'autoritat pública competent ha d'esmentar en la denegació l'autoritat que està preparant el material i informar el sol·licitant sobre el temps previst per acabar la seva elaboració.

e) Que la sol·licitud es refereixi a comunicacions internes, tenint en compte l'interès públic atès per la revelació.

2. Les sol·licituds d'informació ambiental es poden denegar si la revelació de la informació sol·licitada pot afectar negativament qualsevol dels aspectes que s'esmenten a continuació:

a) La confidencialitat dels procediments de les autoritats públiques, quan aquesta confidencialitat estigui prevista en una norma amb rang de llei.

b) Les relacions internacionals, la defensa nacional o la seguretat pública.

c) Causes o assumptes subjectes a procediment judicial o en tràmit davant els tribunals, al dret de tutela judicial efectiva o a la capacitat per realitzar una investigació d'índole penal o disciplinària. Quan la causa o assumpte estiguin subjectes a procediment judicial o en tràmit davant els tribunals, s'ha d'identificar, en tots els casos, l'òrgan judicial davant el qual es tramita.

d) La confidencialitat de dades de caràcter comercial i industrial, quan la dita confidencialitat estigui prevista en una norma amb rang de llei o a la normativa comunitària, a fi de protegir interessos econòmics legítims, inclòs l'interès públic de mantenir la confidencialitat estadística i el secret fiscal.

e) Els drets de propietat intel·lectual i industrial. S'exceptuen els casos en què el titular hagi consentit en la seva divulgació.

f) El caràcter confidencial de les dades personals, tal com es regulen a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, sempre que la persona interessada a qui concerneixin no hagi consentit en el seu tractament o revelació.

g) Els interessos o la protecció d'un tercer que hagi facilitat voluntàriament la informació sol·licitada sense estar-hi obligat per la legislació vigent. S'exceptuen els supòsits en què la persona n'hagi consentit la divulgació.

h) La protecció del medi ambient a què es refereix la informació sol·licitada. En particular, la que es refereixi a la localització de les espècies amenaçades o a la dels seus llocs de reproducció.

3. Les excepcions previstes en els apartats anteriors es poden aplicar en relació amb les obligacions de difusió que preveu el capítol II d'aquest títol.

4. Els motius de denegació esmentats en aquest article s'han d'interpretar de manera restrictiva. Per fer-ho, s'ha de ponderar en cada cas concret l'interès públic atès amb la divulgació d'una informació amb l'interès atès amb la seva denegació.

5. Les autoritats públiques no poden en cap cas emparar-se en els motius previstos a l'apartat 2, lletres a), d), f), g) i h) d'aquest article, per denegar una sol·licitud d'informació relativa a emissions al medi ambient.

6. La negativa a facilitar la totalitat o una part de la informació sol·licitada s'ha de notificar al sol·licitant indicant els motius de la denegació en els terminis que preveu l'article 10.2.c).

Article 14. *Subministrament parcial de la informació.*

La informació ambiental sol·licitada que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'un altre subjecte en nom

seu s'ha de posar parcialment a disposició del sol·licitant quan sigui possible separar del text de la informació sol·licitada la informació a què es refereix l'article 13, apartats 1.d), 1.e) i 2.

CAPÍTOL V

Ingressos de dret públic i privat

Article 15. *Ingressos de dret públic i privat.*

1. Les autoritats públiques han d'elaborar, publicar i posar a disposició dels sol·licitants d'informació ambiental el llistat de les taxes i preus públics i privats que siguin aplicables a aquestes sol·licituds, així com els supòsits en els quals no sigui procedent cap pagament.

2. L'accés a qualssevol llistes o registres públics creats i mantinguts tal com indica l'article 5 apartat 1.c) i apartat 3.c) són gratuïts, així com l'examen «in situ» de la informació sol·licitada.

TÍTOL III

Dret de participació pública en assumptes de caràcter mediambiental

Article 16. *Participació del públic en l'elaboració de determinats plans, programes i disposicions de caràcter general relacionats amb el medi ambient.*

1. Per promoure una participació real i efectiva del públic en l'elaboració, modificació i revisió dels plans, programes i disposicions de caràcter general relacionats amb el medi ambient a què es refereixen els articles 17 i 18 d'aquesta Llei, les administracions públiques, en establir o tramitar els procediments que siguin aplicables, han de vetllar perquè, de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 del present article:

a) S'informi el públic, mitjançant avisos públics o altres mitjans apropiats, com els electrònics, quan se'n disposi, sobre qualssevol proposta de plans, programes o disposicions de caràcter general, o, si s'escau, de la seva modificació o de la seva revisió, i perquè la informació pertinent sobre les dites propostes sigui intel·ligible i es posi a disposició del públic, inclosa la relativa al dret a la participació en els processos decisoris i a l'Administració pública competent a la qual es poden presentar comentaris o formular al·legacions.

b) El públic tingui dret a expressar observacions i opinions quan estiguin obertes totes les possibilitats, abans que s'adoptin decisions sobre el pla, programa o disposició de caràcter general.

c) En adoptar aquestes decisions siguin degudament tinguts en compte els resultats de la participació pública.

d) Una vegada examinades les observacions i opinions expressades pel públic, s'ha d'informar el públic de les decisions adoptades i dels motius i consideracions en els quals es basin les decisions, incloent-hi la informació relativa al procés de participació pública.

2. Les administracions públiques competents han de determinar, amb l'antelació suficient perquè pugui participar de manera efectiva en el procés, quins membres del públic tenen la condició de persona interessada per participar en els procediments a què es refereix l'apartat anterior. S'entén que tenen aquesta condició, en tots els casos, les persones físiques o jurídiques a què es refereix l'article 2.2 d'aquesta Llei.

3. El que preveu aquest article no substitueix en cap cas qualsevol altra disposició que amplii els drets reconeguts en aquesta Llei.

Article 17. Plans i programes relacionats amb el medi ambient.

1. Les administracions públiques han d'assegurar que s'observen les garanties en matèria de participació que estableix l'article 16 d'aquesta Llei en relació amb l'elaboració, modificació i revisió dels plans i programes que versin sobre les matèries següents:

- a) Residus.
- b) Piles i acumuladors.
- c) Nitrats.
- d) Envasos i residus d'envasos.
- e) Qualitat de l'aire.
- f) Les altres matèries que estableixi la normativa autonòmica.

2. La participació del públic en plans i programes en matèria d'aigües, així com en aquells altres afectats per la legislació sobre avaluació dels efectes dels plans i programes al medi ambient, s'ha d'ajustar al que disposa la seva legislació específica.

3. Queden exclosos en tots els casos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els plans i programes que tinguin com a únic objectiu la defensa nacional o la protecció civil en casos d'emergència.

Article 18. Normes relacionades amb el medi ambient.

1. Les administracions públiques han d'assegurar que s'observin les garanties en matèria de participació que estableix l'article 16 d'aquesta Llei en relació amb l'elaboració, modificació i revisió de les disposicions de caràcter general que versin sobre les matèries següents:

- a) Protecció de les aigües.
- b) Protecció contra el soroll.
- c) Protecció dels sòls.
- d) Contaminació atmosfèrica.
- e) Ordenació del territori rural i urbà i utilització dels sòls.
- f) Conservació de la naturalesa, diversitat biològica.
- g) Forests i aprofitaments forestals.
- h) Gestió dels residus.
- i) Productes químics, inclosos els biocides i els plaguicides.
- j) Biotecnologia.
- k) Altres emissions, abocaments i alliberament de substàncies al medi ambient.
- l) Avaluació d'impacte mediambiental.
- m) Accés a la informació, participació pública en la presa de decisions i accés a la justícia en matèria de medi ambient.
- n) Les altres matèries que estableixi la normativa autonòmica.

2. La participació en l'elaboració, modificació i revisió de les normes l'objecte exclusiu de les quals sigui la prevenció de riscos laborals s'ha d'ajustar al que disposa la normativa específica.

3. El que disposa aquest títol no és aplicable:

- a) Als procediments administratius d'elaboració de disposicions de caràcter general que tinguin per objecte la regulació de matèries relacionades exclusivament amb la defensa nacional, amb la seguretat pública, amb la protecció civil en casos d'emergència o amb el salvament de la vida humana en el mar.
- b) A les modificacions de les disposicions de caràcter general que no siguin substancials pel seu caràcter organitzatiu, procedimental o anàleg, sempre que no impliquin una reducció de les mesures de protecció del medi ambient.
- c) Als procediments d'elaboració de disposicions de caràcter general que tinguin per únic objecte l'aprovació de plans o programes, que s'han d'ajustar al que estableix la seva normativa específica.

Article 19. Consell Assessor de Medi Ambient.

1. El Consell Assessor de Medi Ambient, adscrit a efectes administratius al Ministeri de Medi Ambient, és un òrgan col·legiat que té per objecte la participació i el seguiment de les polítiques ambientals generals orientades al desenvolupament sostenible.

2. Corresponen al Consell Assessor les funcions següents:

a) Emetre informe sobre els avantprojectes de llei i projectes de reglament amb incidència ambiental i, en especial, sobre les qüestions que han de tenir la condició de normativa bàsica.

b) Assessorar sobre els plans i programes d'àmbit estatal que la presidència del Consell li proposi en raó a la importància de la seva incidència sobre el medi ambient.

c) Emetre informes i efectuar propostes en matèria mediambiental, a iniciativa pròpia o a petició dels departaments ministerials que així ho sol·licitin a la presidència del Consell.

Les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local també poden sol·licitar a la presidència del Consell que aquest emeti informes sobre matèries de la seva competència relatives al medi ambient.

d) Proposar mesures que incentivin la creació de llocs de treball lligat a activitats relacionades amb la protecció del medi ambient, així com la participació ciutadana en la solució dels problemes ambientals.

e) Proposar mesures d'educació ambiental que tinguin com a objectiu informar, orientar i sensibilitzar la societat dels valors ecològics i mediambientals.

f) Proposar les mesures que consideri oportunes per al millor compliment dels acords internacionals en matèria de medi ambient i desenvolupament sostenible, valorar l'efectivitat de les normes i programes en vigor i proposar, si s'escau, les oportunes modificacions.

g) Impulsar la coordinació entre la iniciativa pública i privada en matèria de medi ambient.

h) Fomentar la col·laboració amb òrgans similars creats per les comunitats autònomes.

3. El Consell Assessor de Medi Ambient està presidit pel ministre de Medi Ambient i l'integren els membres següents:

a) Una persona en representació de cadascuna de les organitzacions no governamentals l'objecte de les quals és la defensa del medi ambient i el desenvolupament sostenible, que s'esmenten a l'annex.

b) Una persona en representació de cadascuna de les organitzacions sindicals més representatives, d'acord amb el que disposen els articles 6 i 7 de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical.

c) Dues persones en representació de les organitzacions empresarials més representatives, designades per aquestes organitzacions proporcionalment a la seva representativitat, d'acord amb el que estableix la disposició addicional sisena del text refós d'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

d) Dues persones en representació de les organitzacions de consumidors i usuaris, designats a iniciativa del Consell de Consumidors i Usuaris.

e) Tres persones en representació de les organitzacions professionals agràries més representatives en l'àmbit estatal.

f) Una persona en representació de la Federació Nacional de Confraries de Pescadors.

Per a cada un dels membres del Consell Assessor s'ha de designar un suplent. Actua com a suplent del president el subsecretari de Medi Ambient. Actua com a secretari, amb veu i sense vot, un funcionari del Ministeri de Medi Ambient.

4. Els membres del Consell Assessor i els seus suplents són nomenats pel ministre de Medi Ambient, a proposta, si s'escau, de les entitats i organitzacions referides a l'apartat 3. El nomenament dels membres electius del Consell i dels suplents és per un període de dos anys, que pot ser renovat per períodes iguals.

Els membres del Consell Assessor cessen a proposta de les organitzacions o entitats que van proposar el seu nomenament.

5. El Govern ha de desenvolupar mitjançant real decret l'estructura i les funcions del Consell Assessor de Medi Ambient.

TÍTOL IV

Accés a la justícia i a la tutela administrativa en assumptes mediambientals

Article 20. *Recursos.*

El públic que consideri que un acte o, si s'escau, una omissió imputable a una autoritat pública ha vulnerat els drets que li reconeix aquesta Llei en matèria d'informació i participació pública, pot interposar els recursos administratius regulats en el títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i altra normativa aplicable i, si s'escau, el recurs contenciós administratiu que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 21. *Reclamacions i execució forçosa.*

1. El públic que consideri que un acte o omissió imputable a qualsevol de les persones a què es refereix l'article 2.4.2 ha vulnerat els drets que li reconeix aquesta Llei, pot interposar directament una reclamació davant l'Administració pública sota l'autoritat de la qual exerceix la seva activitat. L'Administració competent ha de dictar i notificar la resolució corresponent, la qual exhaureix la via administrativa i és directament executiva, en el termini que determini la normativa autonòmica, o la disposició addicional desena, segons sigui procedent.

2. En cas d'incompliment de la resolució, l'Administració pública ha de requerir la persona objecte de la reclamació, d'ofici o a instància del sol·licitant, perquè la compleixi en els seus propis termes. Si el requeriment és desatès, l'Administració pública pot acordar la imposició de multes coercitives per l'import que determini la normativa autonòmica, o la disposició addicional desena, segons sigui procedent.

3. La quantia de les multes coercitives a què fa referència l'apartat anterior es calcula atenent l'interès públic de la pretensió exercitada.

Article 22. *Acció popular en assumptes mediambientals.*

Els actes i, si s'escau, les omissions imputables a les autoritats públiques que vulnerin les normes relacionades amb el medi ambient esmentades a l'article 18.1 poden ser recorregudes per qualsevol persona jurídica sense ànim de lucre que compleixin els requisits que estableix l'article 23 a través dels procediments de recurs regulats en el títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com a través del recurs contenciós administratiu que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciós administrativa.

S'exceptuen els actes i les omissions imputables a les autoritats públiques esmentades a l'article 2.4.2.

Article 23. *Legitimació.*

1. Estan legitimades per exercir l'acció popular regulada a l'article 22 qualsevol persona jurídica sense ànim de lucre que acrediti el compliment dels requisits següents:

a) Que tingui entre els fins acreditats en els seus estatuts la protecció del medi ambient en general o la d'algun dels seus elements en particular.

b) Que s'hagi constituït legalment almenys dos anys abans de l'exercici de l'acció i que estigui exercint de manera activa les activitats necessàries per assolir els fins previstos en els seus estatuts.

c) Que segons els seus estatuts exerceixi la seva activitat en un àmbit territorial que resulti afectat per l'actuació, o si s'escau, omissió administrativa.

2. Les persones jurídiques sense ànim de lucre a què es refereix l'apartat anterior tenen dret a l'assistència jurídica gratuïta en els termes que preveu la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta.

Disposició addicional primera. *Taxa per subministrament d'informació ambiental per a l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics.*

1. Es crea la taxa pel subministrament d'informació ambiental que es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa la reproducció i enviament de documents per l'Administració General de l'Estat o pels seus organismes públics, en qualsevol suport material, amb informació ambiental disponible en fons documentals de l'Administració General de l'Estat, quan la sol·licitud de l'activitat no sigui voluntària o no es presti o realitzi pel sector privat.

No estan subjectes a la taxa l'examen «in situ» de la informació sol·licitada i l'accés a qualsevol llista o registre creat i mantingut en els termes que preveu l'article 5.3.c) d'aquesta Llei.

3. La taxa es merita en el moment de la sol·licitud del subministrament de la informació ambiental, la qual no s'ha de tramitar fins que no s'hagi acreditat l'abonament que resulti exigible.

Quan en el moment de la sol·licitud la quantia exigible no es pugui determinar, s'ha d'exigir un dipòsit previ que té caràcter estimatiu a reserva de la liquidació que es practiqui, sense perjudici de la devolució del dipòsit constituït en els supòsits previstos a l'apartat següent.

4. És procedent la devolució de l'import de la taxa o del dipòsit previ constituït, quan no es realitzi el fet imposable per causes no imputables al subjecte passiu.

5. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques, així com les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que sol·licitin el subministrament de la informació ambiental que constitueix el fet imposable.

6. Exempcions.

a) Exempcions subjectives.

Estan exemptes del pagament de la taxa els subministraments d'informació ambiental realitzats entre entitats i òrgans que pertanyin a l'Administració General de l'Estat, així com els efectuats a entitats i òrgans d'altres administracions públiques, a excepció de les entitats que integren l'Administració corporativa.

b) Exempcions objectives.

Estan exemptes del pagament de la taxa:

1r Els lliuraments de còpies de menys de 20 pàgines de format DIN A4.

2n L'enviament d'informació per via telemàtica.

7. Quanties.

a) Es consideren elements de quantificació de l'import de la taxa els següents:

1r El cost dels materials utilitzats com a suport de la informació a subministrar.

2n El cost de l'enviament de la informació sol·licitada.

b) L'establiment i modificació de les quanties resultants de l'aplicació dels elements de quantificació anteriors es pot efectuar mitjançant ordre ministerial que ha d'anar acompanyada d'una memòria economicofinancera en els termes que preveu l'article 20.1 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

8. El pagament de la taxa es realitza mitjançant l'ingrés en efectiu en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, i li és aplicable el que disposa el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

La gestió de la taxa en període voluntari la porten a terme els òrgans que determini la normativa reglamentària que es dicti en desplegament aquesta Llei.

Disposició addicional segona. Taxa per subministrament d'informació ambiental per a l'Administració local.

Les entitats locals poden establir taxes pel subministrament d'informació ambiental, que es regeixen pel que disposa el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i, pel que fa al seu fet imposable i supòsits de no subjecció i exempció, pel que preveu la disposició addicional primera d'aquesta Llei. Tot això sense perjudici de les dels règims financers forals dels territoris històrics del País Basc i Navarra.

Disposició addicional tercera. Preus privats.

1. Quan les autoritats públiques divulguin informació ambiental a títol comercial es pot percebre un preu conforme a valors de mercat, sempre que això sigui necessari per assegurar la continuïtat dels treballs de recopilació i publicació d'aquesta informació.

2. Aquests preus poden també ser percebuts per entitats o organismes públics que actuïn segons normes de dret privat a l'empara del que preveu l'article 2.c) de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Disposició addicional quarta. Procediment aplicable a l'Administració General de l'Estat.

L'Administració General de l'Estat es pot reservar la facultat de resoldre les sol·licituds d'informació ambiental que rebin les autoritats públiques a què es refereix l'article 2.4.2 quan aquestes persones assumeixin responsabilitats públiques, exerceixin funcions públiques o prestin serveis públics relacionats amb el medi ambient sota la seva autoritat.

Disposició addicional cinquena. Plans i programes relacionats amb el medi ambient de competència de l'Administració General de l'Estat.

L'elaboració, modificació i revisió dels plans i programes que preveu l'article 17 d'aquesta Llei que siguin competència de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics s'han de sotmetre en la seva tramitació al procediment que regula la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes al medi ambient.

Disposició addicional sisena. Col·laboració interadministrativa.

El Govern, en el marc dels programes del Ministeri d'Administracions Públiques per al foment de les tecnologies d'informació i comunicació, ha de proposar en el termini de sis mesos fórmules de col·laboració entre administracions que facilitin l'aplicació de la Llei.

Disposició addicional setena. Conveni de col·laboració per a la constitució de punts d'informació digitalitzada.

A fi de complir les obligacions en matèria d'informació ambiental que estableix aquesta Llei, l'Administració General de l'Estat pot promoure la formalització de convenis de col·laboració amb el sector empresarial i amb altres organitzacions per establir punts d'informació digitalitzada.

Disposició addicional vuitena. Informació sobre l'aplicació de la Llei en matèria d'accés a la informació ambiental.

Les administracions públiques han d'elaborar i publicar informació periòdica de caràcter estadístic sobre les sol·licituds d'informació ambiental rebudes, així com informació sobre l'experiència adquirida en l'aplicació d'aquesta Llei, i garantir en tots els casos la confidencialitat dels sol·licitants.

Per a aquesta tasca, així com per al compliment adequat de les obligacions internacionals de l'Estat, les diferents administracions públiques han de col·laborar i intercanviar la informació que sigui necessària.

Disposició addicional novena. Registres telemàtics.

Els registres telemàtics de l'Administració General de l'Estat han d'incloure entre els seus procediments telemàtics els relatius a la resolució de sol·licituds d'informació ambiental.

Disposició addicional desena. Reclamacions administratives plantejades davant l'Administració General de l'Estat a l'empara de l'article 21.

1. L'Administració General de l'Estat ha de dictar i notificar la resolució corresponent a la reclamació a què es refereix l'article 21 en el termini màxim de tres mesos.

2. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, l'import de les multes coercitives a què es refereix l'article 21 no pot excedir de 6.000 euros per cada dia que transcorri sense complir.

Disposició addicional onzena. Pla de formació en el marc de l'Administració General de l'Estat.

L'Administració General de l'Estat ha de posar en marxa, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un pla de formació específic tendent a sensibilitzar el personal al seu servei respecte dels drets i les obligacions que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional dotzena. Difusió d'informació ambiental per operadors econòmics.

Les administracions públiques han de promoure que els operadors econòmics, quan no estiguin legalment obligats fer-ho, informin periòdicament el públic sobre les seves activitats o productes que tinguin o puguin tenir efectes significatius sobre el medi ambient.

Disposició transitòria única. Difusió de la informació ambiental disponible en suport electrònic, en data prèvia a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

La informació a què es refereix l'article 7 ha d'incloure les dades recollides des del 14 de febrer de 2003. Les dades

anteriors a aquesta data només s'han d'incloure quan existeixin en forma electrònica.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la Llei 38/1995, de 12 de desembre, sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient, així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental.*

El Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, es modifica en els termes següents:

U. S'hi introdueix un nou article 1 bis:

«Article 1 bis.

Als efectes del que preveu aquesta Llei s'entén per:

1. Públic: qualsevol persona física o jurídica, així com les seves associacions, organitzacions i grups constituïts d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

2. Persones interessades:

a) Tots aquells en què concorrin qualsevol de les circumstàncies que preveu l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

b) Qualsevol persona jurídica sense ànim de lucre que compleixi els requisits següents:

1r Que tingui entre els fins acreditats en els seus estatuts la protecció del medi ambient en general o la d'algun dels seus elements en particular, i que aquests fins puguin resultar afectats pel procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

2n Que porti dos anys legalment constituïda i estigui exercint de manera activa les activitats necessàries per assolir els fins previstos en els seus estatuts.

3r Que segons els seus estatuts exerceixi la seva activitat en un àmbit territorial que resulti afectat pel projecte que s'hagi de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental.»

Dos. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3.

1. Les administracions públiques han de promoure i assegurar la participació de les persones interessades en la tramitació dels procediments d'autorització de projectes que s'hagin de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental i adoptar les mesures previstes en aquest Reial decret legislatiu per garantir que aquesta participació sigui real i efectiva.

A aquest efecte, l'òrgan substantiu ha de sotmetre l'estudi d'impacte ambiental a què es refereix l'article 2 dins del procediment aplicable per a l'autorització o realització del projecte al qual correspongui, i conjuntament amb aquest, al tràmit d'informació pública i altres informes que s'hi estableixin. Aquest tràmit s'ha d'evacuar en les fases del procediment en les quals encara estiguin obertes totes les opcions relatives a la determinació del contingut, l'extensió i la definició del projecte subjecte a autorització i sotmès a avaluació d'impacte, i ha de tenir una durada no inferior a 30 dies.

Aquest tràmit d'informació pública també ha de ser evacuat per l'òrgan substantiu en relació amb els projectes que requereixin l'autorització ambiental integrada segons el que disposa la Llei 16/2002, d'1

de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

2. Durant l'evacuació del tràmit d'informació pública, l'òrgan substantiu ha d'informar el públic dels aspectes rellevants relacionats amb el procediment d'autorització del projecte i, en concret, dels aspectes següents:

a) La sol·licitud d'autorització del projecte.

b) El fet que el projecte està sotmès a un procediment d'avaluació d'impacte ambiental, així com que, si s'escau, pot resultar d'aplicació el que preveu l'article 6 en matèria de consultes transfrontereres.

c) Identificació de l'òrgan competent per resoldre el procediment, d'aquells dels quals es pugui obtenir informació pertinent i d'aquells als quals es puguin presentar observacions, al·legacions i consultes, així com del termini disponible per a la seva presentació.

d) Naturalesa de les decisions o, si s'escau, dels esborranys o projecte de decisions que s'hagin d'adoptar.

e) Indicació de la disponibilitat de la informació recollida d'acord amb l'article 2 d'aquesta Llei i de la data i el lloc o llocs en què s'ha de posar a disposició del públic aquesta informació.

f) Identificació de les modalitats de participació.

3. Simultàniament, l'òrgan substantiu ha de consultar les administracions públiques afectades que hagin estat prèviament consultades en relació amb la definició de l'amplitud i el nivell de detall de l'estudi d'impacte ambiental i els ha de proporcionar la informació següent, la qual, a més, s'ha de posar a disposició de les persones interessades:

a) Qualsevol informació recollida en virtut de l'article 2 d'aquest Reial decret legislatiu.

b) Tota la documentació rellevant rebuda per l'òrgan substantiu abans de l'evacuació del tràmit d'informació pública.

L'òrgan substantiu ha d'informar les persones interessades i les administracions públiques afectades del dret a participar en el corresponent procediment i del moment en què poden exercir aquest dret. La notificació ha d'indicar l'autoritat competent a la qual s'han de remetre les observacions i al·legacions en què es concreti aquesta participació i el termini en què s'han de remetre. Aquest termini no ha de ser inferior a 30 dies.

4. Així mateix, l'òrgan substantiu ha de posar a disposició de les persones interessades i de les administracions públiques afectades aquella altra informació diferent de la prevista a l'apartat 3 que només es pugui obtenir una vegada expirat el tràmit d'informació pública i que sigui rellevant als efectes de la decisió sobre l'execució del projecte.

5. Els resultats de les consultes i de la informació pública s'han de prendre en consideració pel promotor en el seu projecte, així com per l'òrgan substantiu en l'autorització d'aquest.»

Tres. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6.

1. Quan es consideri que l'execució d'un projecte pugui tenir efectes significatius sobre el medi ambient d'un altre Estat membre de la Unió Europea, o quan un Estat membre que es pugui veure significativament afectat ho sol·liciti, l'òrgan ambiental que hagi de formular la declaració d'impacte ambiental, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de comunicar al dit Estat la possibilitat d'obrir un període de consultes bilaterals per estudiar aquests efectes, així com les mesures que, si s'escau, es puguin acordar per suprimir-los o reduir-los. Amb aquesta finalitat, s'ha de

facilitar a l'Estat membre en qüestió una descripció del projecte, juntament amb tota la informació rellevant sobre els seus possibles efectes transfronterers i altra informació derivada de la tramitació del procediment amb anterioritat a l'autorització del projecte.

2. Si l'Estat membre manifesta la voluntat d'obrir aquest període de consultes, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb la consulta prèvia a l'òrgan ambiental que hagi de formular la declaració d'impacte ambiental, ha de negociar amb les autoritats competents de l'Estat esmentat el calendari raonable de reunions i tràmits a què s'han d'ajustar les consultes i les mesures que s'hagin d'adoptar per garantir que les autoritats ambientals i les persones interessades de l'Estat esmentat, en la mesura en què pugui resultar significativament afectat, tinguin ocasió de manifestar la seva opinió sobre el projecte amb anterioritat a la seva autorització.

3. La delegació del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació responsable de la negociació ha d'incloure, almenys, un representant de l'administració pública competent per a l'autorització del projecte, així com de l'òrgan ambiental corresponent, i en qualsevol cas una representació de l'administració autònoma en el territori del qual s'hagi d'executar el projecte.

4. El procediment de consulta transfronterera s'inicia mitjançant comunicació de l'òrgan de l'administració pública competent per a l'autorització del projecte adreçada al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, acompanyada de la documentació a què es refereix l'apartat 1. Igualment s'hi ha d'adjuntar una memòria succinta elaborada pel promotor en la qual s'ha d'exposar de manera motivada els fonaments de fet i de dret que justifiquen la necessitat de posar en coneixement d'un altre Estat membre el projecte de què es tracta. En la comunicació s'ha d'identificar els representants de les administracions públiques que, si s'escau, s'hagin d'integrar a la delegació d'aquest Ministeri.

5. Si l'obertura del període de consultes transfrontereres ha estat promoguda per l'autoritat de l'Estat membre susceptible de ser afectat per l'execució del projecte, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ho ha de posar en coneixement de l'Administració pública competent per a l'autorització del projecte i li ha de sol·licitar la remissió de la documentació a què es refereix l'apartat anterior, a fi d'iniciar el procediment de consulta transfronterera.

6. Els terminis previstos a la normativa reguladora del procediment d'autorització del projecte queden suspesos fins que conclouï el procediment de consultes transfrontereres.

7. Quan un Estat membre de la Unió Europea comunicui que en el seu territori està prevista l'execució d'un projecte que pot tenir efectes significatius sobre el medi ambient a l'Estat espanyol, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ho ha de posar en coneixement del Ministeri de Medi Ambient, el qual, amb la participació dels òrgans ambientals de les comunitats autònomes afectades, ha d'actuar com a òrgan ambiental en les consultes bilaterals que es facin per estudiar aquests efectes, així com les mesures que, si s'escau, es puguin acordar per suprimir-los o reduir-los.

L'òrgan ambiental ha de garantir que les administracions públiques afectades i les persones interessades són consultades d'acord amb el que estableix l'article 3. A aquests efectes, ha de definir els termes en què s'evacua el tràmit de consultes en col·laboració amb els òrgans competents de les comunitats autònomes afectades per l'execució del projecte promogut per un altre Estat membre de la Unió Europea.»

Quatre. La disposició addicional primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera.

Aquest Reial decret legislatiu no és aplicable als projectes relacionats amb els objectius de la defensa nacional quan aquesta aplicació pugui tenir repercussions negatives sobre aquestes necessitats. Tampoc és aplicable als projectes aprovats específicament per una llei de l'Estat.»

Cinc. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona.

El Consell de Ministres, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i l'òrgan que determini la legislació de cada comunitat autònoma en els seus respectius àmbits de competències, poden excloure, en casos excepcionals i mitjançant acord motivat, un projecte determinat del tràmit d'avaluació d'impacte.

En aquests casos, s'ha d'examinar la conveniència de sotmetre el projecte exclòs a una altra forma d'avaluació. L'acord d'exclusió i els motius que ho justifiquen s'han de publicar en el BOE o en el diari oficial corresponent i s'ha de posar a disposició de les persones interessades la informació següent:

- a) La decisió d'exclusió i els motius que la justifiquen.
- b) La informació relativa a l'examen sobre les formes alternatives d'avaluació del projecte exclòs.»

Sis. S'afegeix un nou apartat e) en el grup 9 «Altres projectes» de l'annex I amb el contingut següent:

«e) Qualsevol modificació o extensió d'un projecte consignat en aquest annex, quan la modificació o extensió compleixi, per si sola, els possibles llistats establerts en aquest annex.»

Set. S'afegeix un nou apartat 4t a l'apartat a) del grup 3 «indústria extractiva» de l'annex II amb el contingut següent:

«4t Perforacions petrolíferes.»

Vuit. L'apartat k) del grup 9 de l'annex II queda redactat de la manera següent:

«k) Qualsevol canvi o ampliació dels projectes que figuren als annexos I i II, ja autoritzats, executats o en procés d'execució (modificació o extensió no recollides a l'annex I) que puguin tenir efectes adversos significatius sobre el medi ambient, és a dir, quan es produïxi alguna de les incidències següents:

- 1a Increment significatiu de les emissions a l'atmosfera.
- 2a Increment significatiu dels abocaments a cursos públics o al litoral.
- 3a Increment significatiu de la generació de residus.
- 4a Increment significatiu de la utilització de recursos naturals.
- 5a Afecció a àrees d'especial protecció designades en aplicació de les directives 79/409/CEE i 92/43/CEE o a zones humides incloses a la llista del Conveni Ramsar.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, sobre prevenció i control integrats de la contaminació.*

La Llei 16/2002, d'1 de juliol, sobre prevenció i control integrats de la contaminació, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeixen les definicions següents a l'article 3:

«o) Públic: qualsevol persona física o jurídica, així com les seves associacions, organitzacions i grups constituïts d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

p) Persones interessades:

a) Tots aquells en qui concorri qualsevol de les circumstàncies previstes a l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

b) Qualsevol persona jurídica sense ànim de lucre que compleixi els requisits següents:

1r Que tingui entre els fins acreditats en els seus estatuts la protecció del medi ambient en general o la d'algun dels seus elements en particular, i que aquests fins puguin resultar afectats per la presa d'una decisió sobre la concessió o actualització de l'autorització ambiental integrada o de les seves condicions.

2n Que faci dos anys que està legalment constituïda i exerceixi de manera activa les activitats necessàries per assolir els fins previstos en els seus estatuts.

3r Que segons els seus estatuts exerceixi la seva activitat en un àmbit territorial que resulti afectat per la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada.»

Dos. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Tramitació.*

A tots els aspectes no regulats en aquesta Llei, el procediment per atorgar l'autorització ambiental integrada s'ha d'ajustar al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Les administracions públiques han de promoure la participació real i efectiva de les persones interessades en els procediments per a la concessió de l'autorització ambiental integrada de noves instal·lacions o aquelles que realitzin qualsevol canvi substancial en la instal·lació i en els procediments per a la renovació o modificació de l'autorització ambiental integrada d'una instal·lació d'acord amb el que disposen els articles 25 i 26.

Les administracions públiques han de garantir que la participació a què es refereix l'apartat anterior tingui lloc des de les fases inicials dels procediments respectius. A aquest efecte, són aplicables a aquests procediments les previsions en matèria de participació establertes a l'annex 5.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 23:

«4. Les comunitats autònomes han de fer públiques les resolucions administratives mitjançant les quals s'hagin atorgat o modificat les autoritzacions ambientals integrades i posar a disposició del públic la informació següent:

a) El contingut de la decisió, incloses una còpia de l'autorització ambiental integrada i de qualsevol condició i actualitzacions posteriors.

b) Una memòria en què es recullin els principals motius i consideracions en què es basa la resolució administrativa, amb indicació dels motius i consideracions en què es basa aquesta decisió, incloent-hi la informació relativa al procés de participació pública.»

Quatre. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Activitats amb efectes transfronterers.*

1. Quan es consideri que el funcionament de la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada pugui tenir efectes negatius significatius sobre el medi ambient d'un altre Estat membre de

la Unió Europea, o quan un Estat membre que es pugui veure significativament afectat ho sol·liciti, l'òrgan competent de la comunitat autònoma, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de comunicar a l'Estat esmentat la possibilitat d'obrir un període de consultes bilaterals per estudiar aquests efectes, així com les mesures que, si s'escau, es puguin acordar per suprimir-los o reduir-los. Amb aquesta finalitat i amb anterioritat a la resolució de la sol·licitud, s'ha de facilitar a l'Estat membre en qüestió una còpia de la sol·licitud i tota la informació que resulti rellevant d'acord amb el que estableix l'annex 5.

2. Si l'Estat membre manifesta la voluntat d'obrir el període de consultes, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb la consulta prèvia a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, ha de negociar amb les autoritats competents d'aquest Estat el calendari raonable de reunions i tràmits a què s'han d'ajustar les consultes i les mesures que hagin de ser adoptades per garantir que les autoritats ambientals i les persones interessades d'aquest Estat, en la mesura en què pugui resultar significativament afectat, tinguin ocasió de manifestar la seva opinió sobre la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada.

3. La delegació del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació responsable de la negociació ha d'incloure, com a mínim, un representant de la comunitat autònoma competent per resoldre la sol·licitud d'autorització.

4. El procediment de consulta transfronterera s'inicia mitjançant comunicació de l'òrgan competent de la comunitat autònoma adreçada al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, acompanyada de la documentació a què es refereix l'apartat 1. També s'hi ha d'adjuntar una memòria succinta en què s'ha d'exposar de manera motivada els fonaments de fet i de dret que justifiquen la necessitat de posar en coneixement d'un altre Estat membre la sol·licitud d'autorització ambiental de què es tracta i en la qual s'identifiquin els representants de la comunitat autònoma competent que, si s'escau, s'hagin d'integrar en la delegació del Ministeri esmentat.

5. Si l'obertura del període de consultes transfrontereres ha estat promoguda per l'autoritat de l'Estat membre susceptible de ser afectat pel funcionament de la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ho ha de posar en coneixement de l'òrgan competent de la comunitat autònoma i li ha de sol·licitar la remissió de la documentació a què es refereix l'apartat anterior, a fi d'iniciar el procediment de consulta transfronterera.

6. Els terminis previstos a la normativa reguladora del procediment de concessió de l'autorització ambiental integrada queden suspesos fins que conclougui el procediment de consultes transfrontereres. Els resultats de les consultes han de ser tinguts degudament en compte per l'òrgan competent de la comunitat autònoma a l'hora de resoldre la sol·licitud d'autorització ambiental integrada, la qual ha de ser formalment comunicada pel Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació a les autoritats de l'Estat membre que hagin participat en les consultes transfrontereres.

7. Quan un Estat membre de la Unió Europea comunicui que en el seu territori s'ha sol·licitat una autorització ambiental integrada per a una instal·lació el funcionament de la qual pot tenir efectes negatius significatius sobre el medi ambient a l'Estat espanyol, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ho ha de posar en coneixement del Ministeri de Medi Ambient, el qual, amb la participació dels òrgans competents de les comunitats autònomes afectades, actua com a òrgan ambiental en les consultes bilaterals que es fan

per estudiar aquests efectes, així com les mesures que, si s'escau, es puguin acordar per suprimir-los o reduir-los.

El Ministeri de Medi Ambient ha de garantir que les administracions públiques afectades i les persones interessades són consultades d'acord amb el que estableixen l'article 14 i l'annex V. A aquests efectes, ha de definir els termes en què s'evacua el tràmit de consultes en col·laboració amb els òrgans competents de les comunitats autònomes afectades per la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada en un altre Estat membre de la Unió Europea.»

Cinc. La disposició transitòria segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria segona:

Als procediments d'autorització iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no els és aplicable aquesta Llei i es regeixen per la legislació aplicable, en els termes que estableix l'article 3.d).

En aquests casos, i sense perjudici del règim que preveu aquesta Llei per a les modificacions substancials, una vegada atorgades les autoritzacions han de ser renovades en els terminis que preveu la legislació sectorial aplicable i en tots els casos, al cap de cinc anys, d'acord amb el que estableix aquesta Llei per a les instal·lacions existents.»

Sis. Les categories 4.1 i 9.3 de l'annex 1 queden redactades de la manera següent:

«Categoria 4.1:

Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics orgànics de base, en particular:

b) hidrocarburs oxigenats, com ara alcohols, aldehids, cetones, àcids orgànics, èsters, acetats, èters, peròxids, resines epoxi;

Categoria 9.3:

Instal·lacions destinades a la cria intensiva d'ocells de corral o de porcs que disposin de més de:

a) 40.000 places si es tracta de gallines ponedores o del nombre equivalent per a altres orientacions productives d'ocells.

b) 2.000 places per a porcs d'engreix de més de 30 kg.

c) 2.500 places per a porcs d'engreix de més de 20 kg.

750 places per a porques reproductores.

530 places per a porques en cicle tancat.

d) En el cas d'explotacions mixtes, en què coexisteixin animals dels apartats b) i c) d'aquesta categoria 9.3, el nombre d'animals per determinar la inclusió de la instal·lació en aquest annex s'ha de determinar d'acord amb les equivalències en unitat ramadera major (UGM) dels diferents tipus de bestiar porcí, que recull l'annex I del Reial decret 324/2000, de 3 de març, pel qual s'estableixen normes bàsiques d'ordenació de les explotacions porcines.»

Set. S'hi afegeix un nou annex 5:

«Annex 5: Participació del públic en la presa de decisions.

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'informar el públic en les fases inicials del procediment, sempre prèvies a la presa d'una decisió o, com a molt tard, quan sigui raonablement possible facilitar la informació sobre els aspectes següents:

a) La sol·licitud de l'autorització ambiental integrada o, si s'escau, de la renovació o modificació del

contingut d'aquella, de conformitat amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 16.

b) Si s'escau, el fet que la resolució de la sol·licitud estigui subjecta a una avaluació d'impacte ambiental, nacional o transfronterera, o a consultes entre els estats membres de conformitat amb el que preveu l'article 27.

c) La identificació dels òrgans competents per resoldre, d'aquells dels quals es pugui obtenir informació pertinent i d'aquells als quals es puguin remetre observacions o formular-se preguntes, amb expressa indicació del termini del qual es disposa per fer-ho.

d) La naturalesa jurídica de la resolució de la sol·licitud o, si s'escau, de la proposta de resolució.

e) Si s'escau, els detalls relatius a la renovació o modificació de l'autorització ambiental integrada.

f) Les dates i el lloc o llocs en què s'ha de facilitar la informació pertinent, així com els mitjans utilitzats per fer-ho.

g) Les modalitats de participació del públic i de consulta al públic definides d'acord amb l'apartat 5.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'assegurar que, dins d'uns terminis adequats, es posin a disposició de les persones interessades les dades següents:

a) De conformitat amb la legislació nacional, els principals informes i dictàmens remesos a l'autoritat o autoritats competents en el moment en què s'hagi d'informar les persones interessades d'acord amb el que preveu l'apartat 1.

b) De conformitat amb el que disposa la legislació reguladora dels drets d'accés a la informació i de participació pública en matèria de medi ambient, qualsevol informació diferent de l'esmentada al punt 1 que sigui pertinent per resoldre la sol·licitud, d'acord amb el que disposa l'article 8, i que només es pugui obtenir una vegada expirat el període d'informació a les persones interessades que regula l'apartat 1.

3. Les persones interessades tenen dret a posar de manifest a l'òrgan competent totes les observacions i opinions que consideri oportunes abans que es resolgui la sol·licitud.

4. Els resultats de les consultes fetes d'acord amb aquest annex s'han de tenir en compte degudament per l'òrgan competent a l'hora de resoldre la sol·licitud.

5. L'òrgan competent de la comunitat autònoma per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de determinar les modalitats d'informació al públic i de consulta a les persones interessades. En tots els casos, s'han d'establir terminis raonables per a les diferents fases que concedeixin temps suficient per informar el públic i perquè les persones interessades es preparin i participin efectivament en el procés de presa de decisions sobre el medi ambient d'acord amb el que disposa aquest annex.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei té caràcter de legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució. S'excepcionen els articles següents:

1. L'article 19 i les disposicions addicionals tercera, quarta, cinquena, setena i vuitena, que només són aplicables a l'Administració General de l'Estat i als seus organismes públics.

2. L'article 15 i les disposicions addicionals primera i segona, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució.

3. Les disposicions dels articles 20 a 23, que pel que fa a recursos en via administrativa es dicten a l'empara de l'arti-

cle 149.1.18a de la Constitució i pel que fa a recursos en la via contenciosa administrativa a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final quarta. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Per mitjà d'aquesta Llei s'han de desenvolupar determinats drets i obligacions reconeguts en el Conveni sobre accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, fet a Aarhus, Dinamarca, el 25 de juny de 1998; i s'adapta l'ordenament jurídic vigent a les disposicions que contenen la Directiva 2003/4/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2003, relativa a l'accés del públic a la informació ambiental, i la Directiva 2003/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, per la qual s'estableixen mesures per a la participació del públic en l'elaboració de determinats plans i programes relacionats amb el medi ambient i per la qual es modifiquen, pel que fa a la participació del públic i l'accés a la justícia, les directives 85/337/CEE i 96/61/CE del Consell.

Disposició final cinquena. Text refós d'avaluació d'impacte ambiental.

El Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei un text refós en què es regularitzin, s'aclareixin i s'harmonitzi les disposicions legals vigents en matèria d'avaluació d'impacte ambiental.

Disposició final sisena. Desplegament reglamentari de l'article 16 en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

El Govern, en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar un reglament que desplegui els continguts que regulen els articles 16, relatius a la participació del públic en els procediments d'elaboració de normes que versin sobre les matèries a què es refereix l'article 18 i que siguin competència de l'Administració General de l'Estat.

Disposició final setena. Autorització de desplegament.

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que estableix aquesta Llei.

Disposició final vuitena. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat del títol IV i la disposició addicional primera, que entren en vigor tres mesos després de la publicació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guardin i facin guardar aquesta Llei.

Madrid, 18 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Organitzacions no governamentals que integren el Consell Assessor de Medi Ambient

Amics de la Terra.
Ecologistes en Acció.
Greenpeace Espanya.
Societat Espanyola d'Ornitologia SEU/Birdlife.
WWF/Associació de Defensa de la Naturalesa (ADENA).

13011 LLEI 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics. («BOE» 171, de 19-7-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I. Necessitat i oportunitat de les agències estatals

Satisfer les necessitats i demandes ciutadanes amb el nivell de qualitat que en aquests moments la societat exigeix és un compromís dels poders públics i, per això, l'adequada i eficaç prestació dels serveis públics la gestió dels quals correspon a l'Administració General de l'Estat requereix un nou enfocament organitzatiu i funcional dels organismes públics que tenen encomanats aquests serveis.

L'objectiu general d'aquest nou marc d'actuació és que els ciutadans puguin visualitzar de manera clara quines són les finalitats dels diferents organismes públics i els resultats de la gestió que s'ha encarregat a cadascun d'aquests, així com la forma en què es responsabilitzen els seus gestors pel compliment dels objectius que prèviament s'han fixat de manera concreta i avaluable.

La Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, va suposar una simplificació de la normativa de l'Administració General de l'Estat i també dels seus organismes públics, i els va dotar d'una regulació que constitueix el seu règim bàsic. No obstant això, les rigideses que presenten els actuals models de gestió i l'escassa autonomia de què disposen els organismes públics, sobretot en la seva configuració d'organismes autònoms, dificulten en gran mesura la consecució dels objectius abans indicats.

Per això, en els últims anys s'han buscat solucions estructurals per intentar solucionar problemes de gestió, fonamentalment de naturalesa pressupostària, econòmicofinancera i de gestió de personal, que han donat lloc, en molts casos, a respostes organitzatives forçades des de la perspectiva dels objectius i les funcions de l'organisme de què es tractava, però que comporten l'establiment d'un règim de funcionament més flexible i superador de les rigideses que el règim general presenta respecte a les matèries indicades. Això ha donat lloc a una proliferació d'ens que tenen un règim jurídic singular, bàsicament del dret privat i al marge de les configuracions generals dels organismes públics.

Només cal indicar, com a comprovació d'aquestes consideracions, que d'un total de 138 organismes públics que hi ha actualment, 47 tenen la peculiaritat de disposar cadascun del seu règim regulador propi, xifra considerable si tenim en compte que, inicialment, aquesta categoria va néixer com a complementària de les categories generals –d'organisme autònom i d'entitat pública empresarial– per regular una sèrie limitada d'ens que, per les seves peculiaritats i el major grau d'independència que tenen respecte a l'Administració General de l'Estat, no encaixaven en les configuracions generals.

Es fa, doncs, necessari incorporar a l'Administració General de l'Estat una fórmula organitzativa general, dotada de més nivell d'autonomia i de flexibilitat en la gestió, però que, alhora, reforci els mecanismes de control d'eficàcia i promogui una cultura de responsabilització per resultats.

Aquesta fórmula la constitueixen les agències estatals i la seva regulació, objecte d'aquesta Llei, ha de permetre implantar un model de gestió que equilibri adequadament els principis d'autonomia, control i responsabilització per resultats, així com establir un règim general prou